

.....

Съдът (пети състав) реши:

1) Член 1, точка 3 и член 10, параграф 1 от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити, изменена с Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат, от една страна, национално законодателство, съгласно което установяването на неналичността на депозитите зависи от неплатежоспособността на кредитната институция и от отнемането на нейния банков лиценз, и от друга страна, отклоняване от предвидените от тези разпоредби срокове за установяване на неналичността и за изплащане на депозитите по съображение, че е необходимо кредитната институция да бъде поставена под специален надзор.

2) Член 1, точка 3, подточка i) от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14, трябва да се тълкува в смисъл, че неналичността на депозитите по смисъла на тази разпоредба трябва да се установи с изричен акт на компетентния национален орган и не може да бъде извеждана от други актове, като решението на Българската народна банка, с което Корпоративна търговска банка е поставена под специален надзор, нито презумирана въз основа на обстоятелства като тези в главното производство.

3) Член 1, точка 3, подточка i) от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14, трябва да се тълкува в смисъл, че предварителното предявяване от титуляря на банков депозит до съответната кредитна институция на искане за плащане, което не е изпълнено, не може да бъде условие за установяване на неналичността на този депозит по смисъла на тази разпоредба.

4) Член 1, точка 3, подточка i) от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14, има директен ефект и представлява правна норма, целяща да се предоставят на частноправните субекти права, които да позволят на вложителите да предявяват иски за обезщетяване за вредите от късното изплащане на депозитите. Запитващата юрисдикция е тази, която трябва да провери, от една страна, дали фактът, че неналичността на депозитите не е установена в срока от пет работни дни, предвиден в тази разпоредба, въпреки че са били изпълнени ясно посочените в същата условия, съставлява, при обстоятелствата в главното производство, достатъчно съществено нарушение по смисъла на правото на Съюза, и от друга страна, дали съществува пряка причинно-следствена връзка между това нарушение и вредите, претърпени от вложител като г-н Николай Кантарев.

5) Член 4, параграф 3 ДЕС, както и принципите на равностойност и ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че при липсата в България на специално производство за ангажиране на отговорността на тази държава членка за вреди от извършено от национален орган нарушение на правото на Съюза:

- допускат национална правна уредба, която предвижда два различни способа за защита, които са от компетентността различни съдилища и предполагат спазването на различни условия, ако запитващата юрисдикция определи дали съгласно националното право отговорността на национален орган като Българската народна банка трябва да бъде ангажирана по Закона за отговорността на държавата или по Закона за задълженията и договорите и ако всеки от двата способа за защита съответства на принципите на равностойност и ефективност,
- не допускат национална правна уредба, съгласно която правото на частноправните субекти на обезщетение зависи от спазването на допълнителното условие вредата да е причинена умишлено от съответния национален орган,
- допускат национална правна уредба, съгласно която, за да имат право на обезщетение, частноправните субекти са длъжни да докажат наличието на виновно поведение, при условие

че понятието „виновно поведение“ не надхвърля обхвата на понятието „достатъчно съществено нарушение“, което запитващата юрисдикция следва да провери,

– допускат национална правна уредба, която предвижда плащането на проста или пропорционална на цената на иска такса, при условие че плащането на проста или пропорционална на цената на иска такса не противоречи на принципа на ефективност, което запитващата юрисдикция следва да провери, като вземе предвид какъв е размерът и какво е значението на таксата, дали пречката, която тя евентуално представлява за достъпа до правосъдие, е непреодолима или не, дали таксата е задължителна и какви са възможностите за освобождаване от нея, и

– допускат национална правна уредба, съгласно която правото на частноправните субекти на обезщетение зависи от предварителната отмяна на административния акт, от който е настъпила вредата, при условие че е разумно това да се изисква от увреденото лице, което запитващата юрисдикция следва да провери.

Пълния текст на решението можете да видите [тук](#).